

Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (drugo vijeće)

14. rujna 2017.*

„Žalba – Žig Europske unije – Uredba (EZ) br. 207/2009 – Članak 8. stavak 4., članak 53. stavak 1. točka (c) i članak 53. stavak 2. točka (d) – Verbalni žig Europske unije PORT CHARLOTTE – Zahtjev za proglašavanje tog žiga ništavim – Zaštita dodijeljena ranijim oznakama izvornosti ‚Porto‘ i ‚Port‘ na temelju Uredbe (EZ) br. 1234/2007 i nacionalnog prava – Iscrpnost zaštite dodijeljene tim oznakama izvornosti – Članak 118.m Uredbe (EZ) br. 1234/2007 – Pojmovi ‚uporaba‘ zaštićene oznake izvornosti i ‚podsjećanje‘ na zaštićenu oznaku izvornosti”

U predmetu C-56/16 P,

povodom žalbe na temelju članka 56. Statuta Suda Europske unije, podnesene 29. siječnja 2016.,

Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO), koji zastupaju E. Zaera Cuadrado i O. Mondéjar Ortuño, u svojstvu agenata,

žalitelj,

koji podupire:

Europska komisija, koju zastupaju B. Eggers, I. Galindo Martín, J. Samnadda i T. Scharf, u svojstvu agenata,

intervenijent u žalbi,

a druge stranke postupka su:

Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto IP, sa sjedištem u Pesu da Régui (Portugal), koji zastupa P. Sousa e Silva, advogado,

tužitelj u prvom stupnju,

koji podupiru:

Portugalska Republika, koju zastupaju L. Inez Fernandes, M. Figueiredo i A. Alves, u svojstvu agenata,

intervenijent u žalbi,

Bruichladdich Distillery Co. Ltd, sa sjedištem u Argyllu (Ujedinjena Kraljevina), koji zastupa S. Havard Duclos, avocate,

intervenijent u prvom stupnju,

* Jezik postupka: engleski

SUD (drugo vijeće),

u sastavu: M. Ilešič, predsjednik vijeća, A. Prechal (izvjestiteljica), A. Rosas, C. Toader i E. Jarašiūnas, suci,

nezavisni odvjetnik: M. Campos Sánchez-Bordona,

tajnik: I. Illéssy, administrator,

uzimajući u obzir pisani postupak i nakon rasprave održane 2. ožujka 2017.,

saslušavši mišljenje nezavisnog odvjetnika na raspravi održanoj 18. svibnja 2017.,

donosi sljedeću

Presudu

- 1 Svojom žalbom Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) zahtijeva ukidanje presude Općeg suda Europske unije od 18. studenoga 2015., Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto/OHIM – Bruichladdich Distillery (PORT CHARLOTTE) (T-659/14, u daljnjem tekstu: pobijana presuda, EU:T:2015:863), kojom je potonji poništio odluku četvrtog žalbenog vijeća Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) od 8. srpnja 2014. (predmet R 946/2013-4), o postupku za proglašavanje žiga ništavim između Instituta dos Vinhos do Douro e do Porto IP i društva Bruichladdich Distillery Co. Ltd (u daljnjem tekstu: sporna odluka).
- 2 Svojom protužalbom Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto (u daljnjem tekstu: IVDP) zahtijeva djelomično ukidanje pobijane presude.

Pravni okvir

Uredba (EZ) br. 207/2009

- 3 Članak 8. stavak 4. Uredbe Vijeća (EZ) br. 207/2009 od 26. veljače 2009. o žigu [Europske unije] (SL 2009., L 78, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 1., str. 226.) određuje:

„Na temelju prigovora nositelja neregistriranog žiga ili nekog drugog znaka koji se rabi u trgovačkom prometu i čija važnost nije samo lokalnog karaktera, žig za koji je podnesena prijava neće se registrirati kad i u opsegu u kojem, sukladno zakonodavstvu [Europske unije] ili pravnom propisu države članice koji se primjenjuje na taj znak:

- (a) prava na taj znak bila su stečena prije datuma prijave za registraciju žiga [EU-a] ili prije datuma prava prvenstva zatraženog u prijavi za registraciju žiga [EU-a];
- (b) znak daje svojem nositelju pravo zabraniti uporabu kasnijeg žiga.”

- 4 Sukladno članku 53. stavcima 1. i 2. te uredbe:

„1. Žig [Europske unije] proglašava se ništavim na zahtjev podnesen Uredu ili na protutužbu podnesenu u postupku zbog povrede:

[...]

(c) kad postoji ranije pravo iz članka 8. stavka 4., te kad su ispunjeni uvjeti navedeni u tom stavku.

2. Žig [Europske unije] također se proglašava ništavim na zahtjev podnesen Uredu ili na protutužbu podnesenu u postupku zbog povrede, kad uporaba tog žiga može biti zabranjena na temelju nekog drugog ranijeg prava prema zakonodavstvu [Europske unije] ili prema nacionalnom zakonodavstvu koje uređuje njegovu zaštitu i to posebno:

[...]

(d) prava industrijskog vlasništva.”

Uredba (EZ) br. 479/2008

- 5 Uvodne izjave 27., 28. i 36. Uredbe Vijeća (EZ) br. 479/2008 od 29. travnja 2008. o zajedničkoj organizaciji tržišta vina, izmjeni uredbi (EZ) br. 1493/1999, (EZ) br. 1782/2003, (EZ) br. 1290/2005 i (EZ) br. 3/2008 te stavljanju izvan snage uredbi (EEZ) br. 2392/86 i (EZ) br. 1493/1999 (SL 2008., L 148, str. 1.) glasile su kako slijedi:

„(27) Pojam kvalitetnih vina u Zajednici temelji se, među ostalim, na posebnim značajkama koje se pripisuju zemljopisnom podrijetlu vina. Takvu vrstu vina potrošači prepoznaju po zaštićenim oznakama izvornosti i zaštićenim oznakama zemljopisnog podrijetla iako sustav na snazi glede toga još nije cjelovit. Kako bi se omogućio transparentan i razrađeniji okvir koji će poduprijeti tvrdnju o kvaliteti određenih proizvoda, treba uspostaviti režim za ispitivanje zahtjeva za označavanje izvornosti ili zemljopisnog podrijetla u skladu s pristupom horizontalne politike Unije za kvalitetu, koja se primjenjuje na prehrambene proizvode osim vina i alkoholnih pića u Uredbi Vijeća (EZ) br. 510/2006 od 20. ožujka 2006. o zaštiti oznaka zemljopisnog podrijetla i oznaka izvornosti poljoprivrednih i prehrambenih proizvoda [(SL 2006., L 93, str. 12.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 4., str. 184.)].

(28) Radi očuvanja posebnih značajki vina s oznakom izvornosti ili oznakom zemljopisnog podrijetla državama članicama treba omogućiti da primjenjuju stroža pravila u tom smislu.

[...]

(36) Zbog pravne sigurnosti oznake izvornosti i oznake zemljopisnog podrijetla koje već postoje u Zajednici treba izuzeti iz novog postupka ispitivanja. Međutim, potrebno je da predmetne države članice Komisiji prosljede relevantne podatke i dokumente na temelju kojih su te oznake izvornosti i oznake zemljopisnog podrijetla priznate na nacionalnoj razini jer će u suprotnome izgubiti zaštitu koju imaju. Zbog pravne sigurnosti treba ograničiti mogućnosti poništenja oznaka izvornosti i oznaka zemljopisnog podrijetla koje već postoje.” [neslužbeni prijevod]

Uredba br. 1234/2007

- 6 Uredba Vijeća (EZ) br. 1234/2007 od 22. listopada 2007. o uspostavljanju zajedničke organizacije poljoprivrednih tržišta i o posebnim odredbama za određene poljoprivredne proizvode (Uredba o jedinstvenom ZOT-u) (SL 2007., L 299, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 9., str. 61.), kako je izmijenjena Uredbom Vijeća br. 491/2009 od 25. svibnja 2009. (SL 2009., L 154, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 68., str. 121., u daljnjem tekstu: Uredba br. 1234/2007), primjenjuje se na ovaj spor, uzimajući u obzir datum nastanka činjenica o kojima je u njemu riječ. Potonja uredba stavljena je izvan snage Uredbom br. 479/2008. s učinkom od 1. kolovoza 2009.

7 Uvodna izjava 3. Uredbe br. 491/2009 glasi kako slijedi:

„Usporedno s pregovorima o Uredbi [br. 1234/2007] i njezinim donošenjem, Vijeće je započelo i pregovore o reformi u sektoru vina, koja je završena donošenjem Uredbe [br. 479/2008]. Kako je utvrđeno Uredbom [br. 1234/2007], u nju su uvrštene jedino one odredbe iz sektora vina koje nisu bile predmet reformi politike. Predviđeno je da se one materijalne odredbe koje su predmet izmjena politike uvrste u Uredbu [br. 1234/2007] tek onda kad se donesu. Budući da su te materijalne odredbe sada donesene, sektor vina trebalo bi u cijelosti uvrstiti u Uredbu [br. 1234/2007] tako što će se u nju ugraditi političke odluke koje su donesene Uredbom [br. 479/2008].”

8 Članak 118.b Uredbe br. 1234/2007, naslovljen „Definicije”, u stavku 1. određuje:

„Za potrebe ovog pododjeljka, primjenjuju se sljedeći pojmovi:

- (a) ‚oznaka izvornosti’ znači naziv regije, određenog mjesta ili, u iznimnim slučajevima, zemlje koji se koristi za označivanje proizvoda iz članka 118.a stavka 1. koji ispunjava sljedeće zahtjeve:
  - i. njegova kakvoća i karakteristike, u bitnom ili isključivo, nastaju pod utjecajem posebnih prirodnih i ljudskih čimbenika određene zemljopisne sredine;
  - ii. grožđe za njegovu proizvodnju potječe isključivo s tog zemljopisnog područja;
  - iii. proizvodnja se odvija u tom zemljopisnom području;
  - iv. grožđe za proizvodnju mora biti od vinskih sorata koje pripadaju vrsti *Vitis vinifera*;
- (b) ‚oznaka zemljopisnog podrijetla’ znači naziv regije, određenog mjesta ili, u iznimnim slučajevima, zemlje, koji se koristi za označivanje proizvoda iz članka 118.a stavka 1. koji ispunjava sljedeće zahtjeve:
  - i. ima specifičnu kakvoću, ugled ili druga obilježja koja se pripisuju njegovom zemljopisnom podrijetlu;
  - ii. najmanje 85 % grožđa za njegovu proizvodnju potječe isključivo s toga zemljopisnog područja;
  - iii. proizvodnja se odvija u tom zemljopisnom području;
  - iv. grožđe za proizvodnju mora biti od vinskih sorata koje pripadaju vrsti *Vitis vinifera* ili križanaca *Vitis vinifera* s drugim vrstama roda *Vitis*.”

9 Članak 118.f te uredbe, naslovljen „Prethodni nacionalni postupak”, u stavcima 1., 6. i 7. određuje:

„1. Zahtjevi za zaštitom oznake izvornosti ili oznake zemljopisnog podrijetla vina u skladu s člankom 118.b podrijetlom iz Zajednice podliježu prethodnom nacionalnom postupku u skladu s ovim člankom.

[...]

6. Države članice trebaju donijeti zakone i druge propise do 1. kolovoza 2009. kako bi se uskladile s ovim člankom.

7. Ako država članica nema nacionalno zakonodavstva o zaštiti oznaka izvornosti i oznaka zemljopisnog podrijetla, ona može, ali samo u prijelaznom razdoblju, dodijeliti zaštitu nazivu u skladu s izrazima iz ovog pododjeljka na nacionalnoj razini, pri čemu zaštita započinje danom podnošenja zahtjeva Komisiji. Ta prijelazna nacionalna zaštita treba prestati na dan kad je donesena odluka o registraciji ili o odbijanju u skladu s ovim pododjeljkom.”

10 Sukladno članku 118.i navedene uredbe:

„Na temelju informacija kojima raspolaže, Komisija donosi odluku [...] bilo o zaštiti oznake izvornosti ili oznake zemljopisnog podrijetla koja ispunjava uvjete propisane ovim pododjeljkom i koja je u skladu s pravom Zajednice ili o odbacivanju zahtjeva ako ti uvjeti nisu ispunjeni.”

- 11 Članak 118.l Uredbe br. 1234/2007, naslovljen „Odnos prema žigovima”, u stavku 1. određuje:

„Ako je oznaka izvornosti ili oznaka zemljopisnog podrijetla zaštićena u skladu s ovom Uredbom, registracija žiga koji odgovara jednoj od situacija iz članka 118.m stavka 2. i odnosi se na proizvod razvrstan u jednu od kategorija iz Priloga XI.b odbija se ako je zahtjev za registraciju žiga podnesen nakon datuma podnošenja zahtjeva [za] zaštitu oznake izvornosti ili oznake zemljopisnog podrijetla Komisiji i ako je oznaka izvornosti ili oznaka zemljopisnog podrijetla nakon toga bila zaštićena.

Žigovi koji su registrirani u suprotnosti s prvim podstavkom trebaju se proglasiti ništavnima.”

- 12 Članak 118.m te uredbe, naslovljen „Zaštita”, glasi kako slijedi:

„1. Zaštićene oznake izvornosti i zaštićene oznake zemljopisnog podrijetla smije upotrebljavati svaki gospodarski subjekt koji trguje vinom koje je proizvedeno u skladu s odgovarajućom specifikacijom proizvoda.

2. Zaštićene oznake izvornosti i zaštićene oznake zemljopisnog podrijetla kao i vina koja nose ta zaštićena imena u skladu sa specifikacijom proizvoda zaštićeni su od:

- (a) svake izravne i neizravne komercijalne uporabe zaštićenog naziva:
  - i. za usporedive proizvode koji ne ispunjavaju uvjete iz specifikacije proizvoda zaštićenog naziva; ili
  - ii. ako se takvim korištenjem iskorištava ugled oznake izvornosti ili oznake zemljopisnog podrijetla;
- (b) svake zlouporabe, oponašanja ili podsjećanja, čak kad je naznačeno pravo podrijetlo proizvoda ili usluge ili ako se zaštićeni naziv koristi u prijevodu ili mu je dodan izraz poput ‚stil’, ‚tip[...]’, ‚metoda’, ‚kao proizveden u’, ‚imitacija’, ‚aroma’, ‚kao’ ili slično;
- (c) bilo kakvih lažnih ili obmanjujućih oznaka o podrijetlu, izvornosti, prirodi ili bitnim karakteristikama proizvoda, na unutarnjoj ili vanjskoj ambalaži, na promidžbenom materijalu ili dokumentima koji se odnose na dotični proizvod te od pakiranja proizvoda u spremnike koji stvaraju pogrešnu predodžbu o njegovom podrijetlu;
- (d) svakog drugog postupka koji bi potrošača mogao dovesti u zabludu glede pravog podrijetla proizvoda.

3. Zaštićene oznake izvornosti i zaštićene oznake zemljopisnog podrijetla ne mogu u Zajednici postati generičke u smislu članka 118.k stavka 1.

[...]”

- 13 Sukladno članku 118.n navedene uredbe, naslovljenom „Registar”:

„Komisija uspostavlja i vodi elektronički registar zaštićenih oznaka izvornosti i zaštićenih oznaka zemljopisnog podrijetla za vino, koji je dostupan javnosti.”

- 14 Članak 118.s Uredbe br. 1234/2007, „Postojeći zaštićeni nazivi vina”, glasi kako slijedi:

„1. Nazivi vina koji su zaštićeni u skladu s člancima 51. i 54. Uredbe [Vijeća] (EZ) br. 1493/1999 [od 17. svibnja 1999. o zajedničkoj organizaciji tržišta vina (SL 1999., L 179, str. 1.)] i člankom 28. Uredbe Komisije (EZ) br. 753/2002 od 29. travnja 2002. o utvrđivanju određenih pravila za primjenu Uredbe

Vijeća (EZ) br. 1493/1999 u pogledu opisa, označivanja, prezentiranja i zaštite određenih proizvoda u sektoru vina [(SL 2002., L 118, str. 1.)] automatski su zaštićeni i na temelju ove Uredbe. Komisija ih uvrštava u registar predviđen člankom 118.n ove Uredbe.

2. Za postojeće zaštićene nazive vina iz stavka 1., države članice dostavljaju Komisiji:

(a) tehničku dokumentaciju [...];

(b) nacionalne odluke o odobrenju.

3. Nazivi vina iz stavka 1. za koje se do 31. prosinca 2011. ne dostave podaci iz stavka 2., gube zaštitu na temelju ove Uredbe. Komisija poduzima odgovarajuću formalnu mjeru i uklanja te nazive iz registra predviđenog člankom 118.n.

4. Članak 118.r ne primjenjuje se na postojeće zaštićene nazive vina iz stavka 1.

Komisija može do 31. prosinca 2014., samoinicijativno i u skladu s postupkom iz članka 195. stavka 4., donijeti odluku o poništenju zaštite postojećih zaštićenih naziva vina iz stavka 1. ako ne ispunjavaju uvjete iz članka 118.b. [...]”

15 Sukladno članku 120.d te uredbe, naslovljenom „Stroža pravila koja određuju države članice”:

„Države članice smiju ograničiti ili isključiti uporabu određenih enoloških postupaka i propisati stroža ograničenja za vina koja su dopuštena prema zakonodavstvu Zajednice, a koja se proizvode na njihovom području, radi boljeg očuvanja značajnih karakteristika vina koja nose zaštićenu oznaku izvornosti ili zaštićenu oznaku zemljopisnog podrijetla te pjenušavih vina i likerskih vina.

Države članice o tim ograničenjima i isključenjima trebaju obavijestiti Komisiju, koja o njima obavještava ostale države članice.”

16 U skladu s člankom 118.n Uredbe br. 1234/2007, baza podataka E-Bacchus 1. kolovoza 2009. zamijenila je objavu popisa kvalitetnih vina proizvedenih u određenim područjima u Službenom listu Europske unije, kako je bilo predviđeno člankom 54. stavkom 5. Uredbe br. 1493/1999. Ta baza podataka sadržava zaštićene oznake izvornosti i zaštićene oznake zemljopisnog podrijetla vina iz država članica na temelju Uredbe br. 1234/2007 kao i oznake izvornosti i oznake zemljopisnog podrijetla koje se odnose na vina iz trećih zemalja, a koje su zaštićene na temelju dvostranih sporazuma između Europske unije i tih trećih zemalja.

Okolnosti spora i spornu odluku

17 Točke 1. do 15. pobijane presude, okolnosti spora i sporna odluka mogu se sažeti na sljedeći način:

„1 [Bruichladdich Distillery Co. Ltd (u daljnjem tekstu: Bruichladdich)] podnio je 27. listopada 2006. prijavu za registraciju žiga [Europske unije] EUIPO-u na temelju Uredbe [br. 207/2009].

2 Žig za koji je zatražena registracija je verbalni znak PORT CHARLOTTE (u daljnjem tekstu: osporavani žig).

3 Proizvodi za koje je zatražena registracija su iz razreda 33. u smislu Nicanskog sporazuma o međunarodnoj klasifikaciji proizvoda i usluga radi registracije žigova od 15. lipnja 1957., kako je revidiran i izmijenjen, te odgovaraju sljedećem opisu: ‚alkoholna pića’.

- 4 Osparavani žig registriran je 18. listopada 2007. pod brojem 5421474 i objavljen u Glasniku žigova Zajednice br. 60/2007 od 29. listopada 2007.
- 5 [IVDP] je podnio [EUIPO-u] 7. travnja 2011. zahtjev za proglašavanje osporavanog žiga ništavim na temelju članka 53. stavka 1. točke (c) u vezi s člankom 8. stavkom 4., članka 53. stavka 2. točke (d) i članka 52. stavka 1. točke (a) u vezi s člankom 7. stavkom 1. točkama (c) i (g) Uredbe br. 207/2009, u dijelu u kojem je navedeni žig označavao proizvode iz gornje točke 3.
- 6 Kao odgovor na zahtjev za proglašavanje žiga ništavim, [Bruichladdich] je ograničio listu proizvoda za koje je osporavani žig registriran na proizvode koji odgovaraju sljedećem opisu: ‚viski‘.
- 7 U prilog svojem zahtjevu za proglašavanje žiga ništavim, [IVDP] se pozvao na oznake izvornosti ‚Porto‘ i ‚Port‘ koje su [...] zaštićene u svim državama članicama na temelju brojnih odredbi portugalskog prava i člankom 118.m stavkom 2. Uredbe [...] br. [1234/2007]
- 8 Odjel za poništaje odbio je odlukom od 30. travnja 2013. zahtjev za proglašavanje žiga ništavim.
- 9 [IVDP] je 22. svibnja 2013. [EUIPO-u] podnio žalbu protiv odluke Odjela za poništaje, na temelju članka 58. do 64. Uredbe br. 207/2009.
- 10 [Spornom odlukom] četvrto žalbeno vijeće [EUIPO-a] odbilo je žalbu.
- 11 Na prvome mjestu žalbeno vijeće odbilo je razlog koji se odnosi na povredu članka 53. stavka 1. točke (c) Uredbe br. 207/2009 u vezi s člankom 8. stavkom 4. te uredbe, u bitnome zbog toga što je zaštita oznaka izvornosti za vina isključivo uređena Uredbom br. [1234/2007] i stoga ulazi u isključivu nadležnost Europske unije. [...]
- 12 Usto, te oznake zemljopisnog podrijetla štite se isključivo u odnosu na vina i stoga u odnosu na proizvode koji nisu ni jednaki ni usporedivi s proizvodom pod nazivom ‚viski‘, odnosno s jakim alkoholnim pićem različitog aspekta i postotka alkohola koji ne ispunjava uvjete iz specifikacije proizvoda za vino u smislu članka 118.m stavka 2. točke (a) podtočke (i.) Uredbe br. [1234/2007]. Budući da se [IVDP] pozvao na ugled navedenih oznaka izvornosti u smislu članka 118.m stavka 2. točke (a) podtočke (ii.) te uredbe, žalbeno vijeće smatralo je da osporavani žig nije ‚koristio‘ ni ‚podsjećao‘ na oznake zemljopisnog podrijetla ‚porto‘ ili ‚port‘, tako da nije bilo potrebno provjeriti imaju li one ugled. [...] Portugalski potrošač zna da je ‚zemljopisni pojam zapravo ‚Oporto‘ ili ‚Porto‘ i da ‚Port‘ predstavlja samo njegov skraćeni oblik, koji se koristi na oznakama na bocama vina za označavanje vrste vina zaštićene tom oznakom zemljopisnog podrijetla‘ (točke 19. do 26. [sporne] odluke).
- 13 U tom je smislu žalbeno vijeće odbilo argument [IVDP-a] prema kojem zaštitu na temelju članka 118.m stavka 2. Uredbe br. [1234/2007] treba proširiti na svaki znak ‚koji uključuje‘ izraz ‚port‘. Ne postoji niti ‚podsjećanje‘ na vino iz Porta u smislu članka 118.m stavka 2. točke (b) te uredbe, s obzirom na to da je viski različit proizvod i da niti jedan element osporavanog žiga ne sadržava potencijalno obmanjujuću oznaku ili onu koja potencijalno dovodi u zabludu. Stoga žalbu prema mišljenju žalbenog vijeća nije moguće prihvatiti na temelju odredbi prava Unije kojima se štite oznake zemljopisnog podrijetla u odnosu na vina, a da pritom nije potrebno ocijeniti ima li osporavani žig ugled ili to nije slučaj (točke 27. do 29. [sporne] odluke).
- 14 Na drugome mjestu, žalbeno vijeće odbilo je razlog koji se odnosi na povredu članka 53. stavka 2. točke (d) Uredbe br. 207/2009, utemeljen na navodnim oznakama izvornosti ‚Porto‘ i ‚Port‘ registriranim kod Svjetske organizacije za intelektualno vlasništvo (WIPO) 18. ožujka 1983., pod brojem 682, u skladu s Lisabonskim [sporazumom]. [...]

15 Na trećemu mjestu, žalbeno vijeće odbilo je razloge koji se temelje na povredi članka 52. stavka 1. točke (a) Uredbe br. 207/2009 u vezi s člankom 7. stavkom 1. točkama (c) i (g) te uredbe. [...]”

Postupak pred Općim sudom i pobijana presuda

- 18 Tužbom podnesenom tajništvu Općeg suda 15. rujna 2014. IVDP je pokrenuo postupak za poništenje sporne odluke.
- 19 U prilog svojoj tužbi IVDP je istaknuo šest tužbenih razloga, od kojih se jedan odnosio na činjenice, a pet na pravo.
- 20 Za potrebe ove žalbe relevantni su treći tužbeni razlog, koji se temeljio na tome da je žalbeno vijeće pogrešno smatralo da je zaštita oznakâ izvornosti za vina isključivo uređena Uredbom br. 1234/2007, a ne i nacionalnim pravom, prvi dio četvrtog tužbenog razloga, koji se temeljio na povredi članka 53. stavka 1. točke (c) Uredbe br. 207/2009 u vezi s člankom 8. stavkom 4. iste uredbe jer žalbeno vijeće nije primijenilo relevantna pravila portugalskog prava, i drugi dio četvrtog tužbenog razloga, koji se temeljio na povredi članka 118.m stavka 2. Uredbe br. 1234/2007 jer je žalbeno vijeće pogrešno smatralo da registracija ili uporaba osporavanog žiga nije uporaba oznake izvornosti „Porto” ili „Port” ili podsjećanje na nju, tako da nije potrebno provjeriti njegov ugled.
- 21 Opći sud pobijanom je presudom prihvatio treći tužbeni razlog i prvi dio četvrtog tužbenog razloga jer se njima u biti prigovaralo žalbenom vijeću da nije primijenilo relevantna pravila portugalskog prava u području zaštite oznaka izvornosti „Porto” ili „Port”, a odbio je druge tužbene razloge.
- 22 Stoga je Opći sud poništio spornu odluku.

Postupak pred Sudom i zahtjevi stranaka

- 23 EUIPO je 22. siječnja 2016. podnio žalbu protiv pobijane presude. IVDP je zasebnim aktom od 27. svibnja 2016. podnio protužalbu protiv iste presude.
- 24 Rješenjem predsjednika Suda od 7. srpnja 2016. Portugalskoj Republici odobrena je intervencija u potporu IVDP-ovu zahtjevu.
- 25 Rješenjem predsjednika Suda od 12. kolovoza 2016. Europskoj komisiji odobrena je intervencija u potporu EUIPO-ovu zahtjevu tijekom usmenog dijela postupka.
- 26 EUIPO svojom žalbom od Suda zahtijeva da:
- prihvati žalbu u cijelosti;
  - ukine pobijanu presudu i
  - naloži IVDP-u snošenje EUIPO-ovih troškova.
- 27 IVDP od Suda zahtijeva da:
- odbije žalbu u cijelosti;
  - potvrdi pobijanu presudu i

- naloži EUIPO-u snošenje troškova koje je IVDP imao u postupku pred EUIPO-om, žalbenim vijećem, Općim sudom i Sudom.
- 28 Bruichladdich od Suda zahtijeva da ukine pobijanu presudu i naloži IVDP-u snošenje troškova ovog postupka.
- 29 Portugalska Republika od Suda zahtijeva da odbije žalbu i naloži EUIPO-u snošenje troškova.
- 30 IVDP svojom protužalbom od Suda zahtijeva da:
- prihvati protužalbu u cijelosti;
  - djelomično poništi pobijanu presudu i
  - naloži EUIPO-u snošenje troškova koje je IVDP imao u okviru protužalbe.
- 31 EUIPO od Suda zahtijeva da:
- odbije protužalbu;
  - prihvati EUIPO-vu žalbu;
  - naloži IVDP-u snošenje EUIPO-ovih troškova u okviru protužalbe.
- 32 Bruichladdich od Suda zahtijeva da odbije protužalbu u cijelosti i naloži IVDP-u snošenje troškova ovog postupka.

O žalbi i protužalbi

Argumentacija stranaka

O žalbi

- 33 U prilog svojoj žalbi EUIPO navodi jedan žalbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 53. stavka 1. točke (c) Uredbe br. 207/2009 u vezi s člankom 8. stavkom 4. i člankom 53. stavkom 2. točkom (d) te uredbe.
- 34 U okviru tog žalbenog razloga EUIPO ističe da je Opći sud u točki 41. pobijane presude pravilno smatrao da, „kada je riječ o području primjene Uredbe [br. 1234/2007], članak 118.m stavci 1. i 2. na jedinstven i isključiv način uređuje dopuštenje i granice, odnosno zabranu komercijalne uporabe zaštićenih oznaka izvornosti [...] pravom Unije”. On tvrdi da je taj sud, međutim, počinio pogrešku koja se tiče prava time što je u točki 44. te presude presudio da te oznake izvornosti mogu ipak biti dodatno zaštićene na osnovi nacionalnog zakonodavstva, a da temelj takve zaštite može biti članak 8. stavak 4. Uredbe br. 207/2009.
- 35 Opći sud time je povrijedio načela sadržana u UFEU-u, koji predviđa da države članice mogu izvršavati svoju nadležnost pod uvjetom da Unija nije izvršavala svoju, i sudskoj praksi Suda. Naime, značajke i ciljevi Uredbe br. 510/2006, na koje se Sud oslanjao u presudi od 8. rujna 2009., Budějovický Budvar (C-478/07, EU:C:2009:521), kad je smatrao da je sustav zaštite predviđen potonjom uredbom iscrpan, analogni su onima iz uredbi br. 1234/2007 i 479/2008. Osim toga, materijalne odredbe tih uredbi u većoj su mjeri istovjetne.

- 36 EUIPO također ističe da je zakonodavac Unije za oznake izvornosti koje ulaze u područje primjene uredbi br. 1234/2007 i 479/2008 uspostavio sustav zaštite u sektoru vina samo na razini prava Unije. Jedina iznimka odnosila se na prijelazni sustav zaštite oznaka izvornosti i oznaka zemljopisnog podrijetla koje postoje u državama članicama.
- 37 EUIPO tvrdi da, iako je Opći sud u točki 38. pobijane presude izričito priznao analognu primjenu načela iz presude od 8. rujna 2009., Budějovický Budvar (C-478/07, EU:C:2009:521), iz toga treba zaključiti, suprotno onomu što je presudio Opći sud u točki 44. te presude, da iscrpnost sustava zaštite iz Uredbe br. 1234/2007 isključuje mogućnost dodjele dodatne zaštite koja bi upotpunila ili nadomjestila onu dodijeljenu tom uredbom.
- 38 IVDP tvrdi da iz točaka 38. i 41. pobijane presude jasno proizlazi da je zaštita dodijeljena oznakama izvornosti i oznakama zemljopisnog podrijetla koje su zaštićene Uredbom br. 1234/2007 uređena isključivo tom uredbom. Suprotno tomu, iz te presude ne može se zaključiti da je sustav zaštite ustanovljen tom uredbom iscrpan i da je u suprotnosti s primjenom ili uspostavom bilo kojeg drugog sustava zaštite.
- 39 Tako zaštita dodijeljena Uredbom br. 1234/2007 nije u suprotnosti ni s dosegom ni s prirodom zaštite dodijeljene Uredbom br. 207/2009, osobito sa zaštitom koja proizlazi iz članka 53. stavka 1. točke (c) te uredbe u vezi s nejinim člankom 8. stavkom 4. i člankom 53. stavkom 2. točkom (d).
- 40 IVDP smatra da je Opći sud mogao a da pritom svoju ocjenu ne zahvati pogreškom koja se tiče prava ili proturječnošću obrazloženja smatrati da je zaštita koju Uredba br. 1234/2007 dodjeljuje oznakama izvornosti vina isključiva, ali da se ipak može dopuniti zaštitom koju nacionalno pravo dodjeljuje ranijim pravima, u smislu članka 8. stavka 4. Uredbe br. 207/2009, jer ta pravila imaju drukčije i samostalno područje primjene.
- 41 IVDP također osporava navodnu usporednost između Uredbe br. 510/2006 i Uredbe br. 1234/2007 koju ističe EUIPO i stoga primjenu na oznake izvornosti vina načela koje je Sud naveo u presudi od 8. rujna 2009., Budějovický Budvar (C-478/07, EU:C:2009:521) glede oznaka izvornosti hrane.
- 42 IVDP podsjeća da, iako iz točke 114. presude od 8. rujna 2009., Budějovický Budvar (C-478/07, EU:C:2009:521) proizlazi da su ciljevi Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2081/92 od 14. srpnja 1992. o zaštiti oznaka zemljopisnog podrijetla i oznaka izvornosti za poljoprivredne i prehrambene proizvode (SL 1992., L 208, str. 1.) i Uredbe br. 510/2006 predvidjeti jedinstven i iscrpan sustav zaštite, ta isključivost ipak se ne protivi primjeni sustava zaštite zemljopisnih naziva koji ne ulazi u područje primjene tih uredbi.
- 43 IVDP ističe da, ako je zakonodavac Unije želio uspostaviti iscrpan i isključiv sustav zaštite, to bi izričito proizlazilo iz teksta odredbi koje ustanovljuju taj sustav. S tim u vezi bili bi važni izrazi upotrijebljeni u uvodnoj izjavi 6. Uredbe br. 510/2006 ili članku 1. i članku 92. stavku 1. Uredbe Vijeća (EZ) br. 2100/94 od 27. srpnja 1994. o oplemenjivačkim pravima na biljnu sortu Zajednice (SL 1994., L 227, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 24., str. 3.).
- 44 Usto, IVDP ističe da je u uvodnoj izjavi 28. Uredbe br. 479/2008 bilo navedeno da, radi očuvanja posebnih značajki vina s oznakom izvornosti ili oznakom zemljopisnog podrijetla, „državama članicama treba omogućiti da primjenjuju stroža pravila u tom smislu”.
- 45 Bruichladdich tvrdi da se, kao što je to Opći sud priznao u točki 38. pobijane presude, ustaljena sudska praksa Suda o iscrpnosti Uredbe br. 510/2006 o oznakama izvornosti hrane mutatis mutandis primjenjuje na Uredbu br. 1234/2007 kad je riječ o oznakama izvornosti vina. Naime, te uredbe sadržavaju slične odredbe, osobito u području postupka registracije ili doseg zaštite.

- 46 Također bi se bilo kakva mogućnost da države članice dodijele posebnu zaštitu na temelju drugih pravila trebala temeljiti na izričitim pravilima. Bruichladdich ističe da države članice trenutačno nemaju ovlasti dodjele nacionalne privremene zaštite oznaci izvornosti do donošenja Komisijine odluke o prijavi za njezinu registraciju na razini Unije.
- 47 Osim toga, članak 8. stavak 4. Uredbe br. 207/2009 ne može se okvalificirati kao „izričito odstupanje” jer sadržava opće odredbe i odnosi se samo na nacionalno zakonodavstvo „koje se primjenjuje” na navedeni raniji znak.
- 48 Suprotno tomu, Portugalska Republika tvrdi da valja odbaciti tumačenje u skladu s kojim je zaštita oznaka izvornosti vina iscrpna i u suprotnosti s dodatnom zaštitom na razini nacionalnih prava država članica.
- 49 Konačno, Komisija je na raspravi pred Sudom tvrdila da je sustav zaštite oznaka izvornosti u sektoru vina, kako je predviđen Uredbom br. 1234/2007, iscrpan i isključuje svaku zaštitu tih oznaka nacionalnim pravom država članica.

O protužalbi

- 50 U prilog svojoj protužalbi IVDP ističe tri protužalbena razloga.
- 51 U okviru prvog protužalbenog razloga, kojim pobija točke 38. i 41. pobijane presude, IVDP tvrdi da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava time što je presudio da članak 118.m stavci 1. i 2. Uredbe br. 1234/2007 jedinstveno i iscrpno uređuje odobrenje i granice, odnosno zabranu komercijalne uporabe oznaka izvornosti i oznaka zemljopisnog podrijetla zaštićenih pravom Unije. IVDP smatra da to nije tako jer s tim u vezi uspostavljena analogija između Uredbe br. 510/2006 i Uredbe br. 1234/2007 nije osnovana.
- 52 S tim u vezi IVDP se oslanja na argumente istaknute u okviru EUIPO-ove žalbe, u skladu s kojima zaštita oznaka izvornosti vina nije isključivo uređena Uredbom br. 1234/2007, nego i nacionalnim pravom. U prilog tim argumentima valja istaknuti da se načela iz točke 114. presude od 8. rujna 2009., Budějovický Budvar (C-478/07, EU:C:2009:521) koja se odnose na doseg sustava zaštite iz Uredbe br. 510/2006 ne mogu proširiti na sustav zaštite iz Uredbe br. 1234/2007, uzimajući u obzir ciljeve i bitno različite značajke tih dviju uredbi.
- 53 U okviru drugog protužalbenog razloga IVDP prigovara Općem sudu da je u točkama 68. do 73. pobijane presude pogrešno odbio drugi prigovor iz drugog dijela četvrtog tužbenog razloga njegove tužbe, koji se temeljio na povredi članka 118.m stavka 2. točke (a) podtočke (ii.) Uredbe br. 1234/2007, jer osporavani žig nije upotrebljavao zaštićenu oznaku izvornosti „Porto” ili „Port”, čiji je IVDP nositelj, niti je podsjećao na nju, tako da nije bilo potrebno provjeriti ugled te oznake izvornosti.
- 54 IVDP tvrdi da je Opći sud pogriješio kad je u točki 71. pobijane presude smatrao da je primarno značenje izraza „port” u različitim europskim jezicima, uključujući engleski i portugalski, luka, odnosno mjesto na obali mora ili rijeke. Naime, u portugalskom jeziku riječ „port” ne postoji, a izraz koji označava luku je „porto”. U tom je jeziku riječ „port” samo jedan od oblika zaštićene oznake izvornosti „Porto”.
- 55 IVDP također osporava ocjenu Općeg suda sadržanu u navedenoj točki 71., u skladu s kojom će relevantna javnost znak PORT CHARLOTTE „razumjeti na način da označava luku pod imenom osobe koja se zove Charlotte, pri čemu ga neće izravno povezivati s oznakom izvornosti , Porto’ ili , Port’ ili vinom iz Porta”.

- 56 Uključivanje izraza „Port” u osporavani žig je oponašanje ili podsjećanje na zaštićenu oznaku izvornosti „Port”, tako da bi IVDP kao nositelj te oznake izvornosti trebao biti zaštićen od uporabe tog žiga na temelju članka 118.m stavka 2. točke (a) podtočke (ii.) Uredbe br. 1234/2007.
- 57 U okviru trećeg protužalbenog razloga IVDP prigovara Općem sudu da je u točkama 74. do 77. pobijane presude odbio treći prigovor iz drugog dijela njegova četvrtog tužbenog razloga time što je presudio da upotreba osporavanog žiga nije „zlouporab[a], oponašanj[e] ili podsjećanj[e]” zaštićene oznake izvornosti „Porto” ili „Port” u smislu članka 118.m stavka 2. točke (b) Uredbe br. 1234/2007.
- 58 U prilog tom trećem protužalbenom razlogu IVDP se poziva na argumente koje je naveo u okviru drugog protužalbenog razloga, s obzirom na to da smatra da se Opći sud u točki 75. te presude u biti oslanjao na ista razmatranja kao i ona koja su navedena u točki 71. navedene presude, na koju se odnosi drugi protužalbeni razlog.
- 59 Na temelju tih istih argumenata IVDP također pobija argument Općeg suda izložen u točki 76. pobijane presude, u skladu s kojim, „zbog razloga navedenih u [...] točki 71. [te presude] – iako izraz , port’ čini sastavni dio osporavanog žiga – čak i pod pretpostavkom da je [prosječan potrošač] podrijetlom iz Portugala ili da govori portugalski jezik, kad se [potonji] nađe ispred viskija navedenog žiga, taj žig neće povezati s vinom iz Porta čija je predmetna oznaka zaštićena”.
- 60 Usto, nije pravilna ocjena Općeg suda sadržana u točki 76. pobijane presude, u skladu s kojom potrošač neće povezati viski koji nosi osporavani žig s vinom iz Porta koje ima navedenu oznaku zbog nezanemarivih razlika između značajki tih dviju vrsta pića, osobito kad je riječ o sastojcima, sadržaju alkohola i okusu.
- 61 U svakom slučaju, kako je to IVDP to već tvrdio pred Općim sudom, iako su viski i vino iz Porta očito različita pića, ipak je riječ o usporedivim proizvodima.
- 62 Kad je riječ o prvom protužalbenom razlogu, EUIPO se poziva na argumente koje je već naveo u potporu svojoj žalbi.
- 63 EUIPO tvrdi da drugi i treći protužalbeni razlog treba smatrati nedopuštenima, s obzirom na to da se odnose samo na argumente koji se tiču činjenične ocjene predmetnog slučaja i ne sadržavaju nikakvo pravno pitanje.
- 64 Tim razlozima IVDP ne pokušava dokazati da je Opći sud pogrešno ocijenio pravno relevantne kriterije radi primjene članka 118.m Uredbe br. 1234/2007, nego osporava činjeničnu ocjenu tog suda predmetnog slučaja, a osobito onu koja se odnosi na to podsjeća li osporavani žig na oznaku izvornosti „Port” i jesu li viski i vino iz Porto usporedivi proizvodi.
- 65 EUIPO navodi da u okviru drugog i trećeg protužalbenog razloga IVDP ne navodi nikakvo iskrivljavanje činjenica Općeg suda.
- 66 Osim toga, on ističe da je Opći sud primijenio primjerene pravne kriterije, s obzirom na to da, u skladu s ustaljenom sudskom praksom, pojam „podsjećanje” podrazumijeva situaciju u kojoj pojam koji se koristi za označavanje proizvoda uključuje dio zaštićenog naziva, tako da se u mislima potrošača koji se susretne s imenom proizvoda kao referentna slika pojavi proizvod s tim nazivom (vidjeti u tom smislu presudu od 21. siječnja 2016., Viiniverla, C-75/15, EU:C:2016:35, t. 21. i navedenu sudsku praksu).
- 67 Bruichladdich tvrdi da prvi protužalbeni razlog valja odbiti jer iz sudske prakse Suda koja se odnosi na Uredbu br. 510/2006 proizlazi da je njome ustanovljen sustav zaštite za oznake izvornosti hrane iscrpan. Stoga, ako proizvod ulazi u područje primjene zakonodavstva Unije glede oznaka zemljopisnog podrijetla, svaka usporedna ili slična nacionalna zaštita mora prestati.

- 68 Međutim, to društvo smatra da iscrpnost sustava zaštite predviđenog pravom Unije ne isključuje svaku nacionalnu zaštitu oznaka zemljopisnog podrijetla. Naime, takva nacionalna zaštita bila bi moguća kad je riječ o oznakama zemljopisnog podrijetla koje ne ulaze u područje primjene predmetnog zakonodavstva Unije. Međutim, to nije tako u slučaju oznake izvornosti „Porto” ili „Port”, s obzirom na to da je ona zaštićena na temelju Uredbe br. 1234/2007.
- 69 Usto, Bruichladdich tvrdi da drugi i treći protužalbeni razlog nisu osnovani.
- 70 On smatra da je Opći sud pravilno smatrao da osporavani žig ne povređuje članak 118.m stavke 1. i 2. Uredbe br. 1234/2007. Isto tako, osnovana je ocjena Općeg suda o nepostojanju vjerojatnosti dovođenja u zabludu relevantne javnosti Unije zbog proizvoda označenih osporavanim žigom i vina koja imaju oznaku izvornosti „Porto”.
- 71 S tim u vezi Bruichladdich osobito ističe da se zaštićena oznaka izvornosti „Porto” ili „Port” poima kao da upućuje na dio portugalskog područja, odnosno na regiju u kojoj se proizvode vina koja se prodaju pod tom oznakom. Suprotno tomu, osporavani žig ne upućuje na tu regiju, nego na priobalje, s obzirom na to da je riječ „port” pojam iz engleskog jezika koji upućuje na priobalno mjesto namijenjeno usidravanju brodova. U složenom znaku „PORT CHARLOTTE” drugi znak „CHARLOTTE”, koji je dominantan u pogledu veličine i razlikovnog karaktera, odmah se tumači kao žensko ime. Na taj način prvi znak, koji uobičajeno upotrebljava mnogo proizvoda, među kojima su i alkoholna pića, služi samo za obilježavanje vrste mjesta.
- 72 U svakom slučaju, predmetni proizvodi, odnosno vino iz Porta i viski, dostatno su različiti, osobito kad je riječ o sastojcima, okusu i sadržaju alkohola.

Ocjena Suda

Prvi protužalbeni razlog

- 73 Najprije valja ispitati prvi protužalbeni razlog koji je istaknuo IVDP.
- 74 Taj se razlog odnosi na točke 38. i 41. pobijane presude, u kojima je Opći sud presudio kako slijedi:
- „38 [...] sukladno duhu i jedinstvenom sustavu regulatornog okruženja zajedničke poljoprivredne politike (uvodna izjava 1. Uredbe br. 491/2009; vidjeti također u tom smislu i analogijom s Uredbom br. 510/2006 presudu od 8. rujna 2009., Budějovický Budvar, C-478/07, Zb., EU:C:2009:521, t. 107. i sljedeće), kada je riječ o području primjene Uredbe br. [1234/2007], precizne pretpostavke i opseg te zaštite utvrđeni su isključivo u članku 118.m stavcima 1. i 2. te uredbe.
- [...]
- 41 Iz toga valja zaključiti da, kada je riječ o području primjene Uredbe br. [1234/2007], članak 118.m stavci 1. i 2. na jedinstven i isključiv način uređuje dopuštenje i granice, odnosno zabranu komercijalne uporabe zaštićenih oznaka izvornosti i zaštićenih oznaka zemljopisnog podrijetla pravom Unije, tako da žalbeno vijeće u tim okolnostima nije trebalo primijeniti pretpostavke za zaštitu posebno utvrđene u mjerodavnim pravilima portugalskog prava koja su bila temelj za uvrštenje oznaka izvornosti ‚Porto’ ili ‚port’ u bazu podataka E-Bacchus.”
- 75 Suprotno onomu što tvrdi IVDP, Opći sud nije počinio pogrešku koja se tiče prava time što je na sustav predviđen Uredbom br. 1234/2007 primijenio načela koja je Sud razvio u presudi od 8. rujna 2009., Budějovický Budvar (C-478/07, EU:C:2009:521), kad je riječ o jedinstvenosti i iscrpnosti sustava zaštite predviđenog Uredbom br. 510/2006.

- 76 Naime, iako je točno da sustav zaštite ustanovljen Uredbom br. 1234/2007 nije istovjetan onomu ustanovljenom Uredbom br. 510/2006, Opći sud mogao je pravilno smatrati da ta dva sustava u biti imaju isti karakter, s obzirom na usporednost svojih ciljeva i značajki, kao što je to također istaknuo nezavisni odvjetnik u točki 63. svojeg mišljenja.
- 77 Radi ispitivanja ciljeva sustava zaštite iz Uredbe br. 1234/2007, valja uputiti na uvodne izjave Uredbe br. 479/2008, s obzirom na to da je Uredba br. 491/2009, kojom je izmijenjena ranija verzija Uredbe br. 1234/2007, u potonju samo unijela odredbe o oznakama izvornosti i oznakama zemljopisnog podrijetla u sektoru vina koje su uvedene Uredbom br. 479/2008.
- 78 S tim u vezi, iz uvodnih izjava Uredbe br. 479/2008 proizlazi da je ona, kao i Uredba br. 510/2006, donesena na temelju odredbi UEU-a u području zajedničke poljoprivredne politike.
- 79 Kad je riječ o ciljevima tih instrumenata, u uvodnoj izjavi 27. te uredbe navedeno je da je cilj predmetnog sustava zaštite omogućiti potrošačima da po zaštićenim oznakama izvornosti i zaštićenim oznakama zemljopisnog podrijetla prepoznaju takozvana „kvalitetna” vina. U tu svrhu u toj istoj uvodnoj izjavi navedeno je da treba ispitati zahtjeve za takve oznake izvornosti u skladu s pristupom horizontalne politike Unije za kvalitetu, koja se primjenjuje na prehrambene proizvode osim vina i alkoholnih pića u Uredbi Vijeća (EZ) br. 510/2006.
- 80 Usto, valja utvrditi da su ciljevi Uredbe br. 1234/2007 analogni onima Uredbe br. 510/2006, koje je Sud naveo u točkama 110. do 113. presude od 8. rujna 2009., Budějovický Budvar (C-478/07, EU:C:2009:521). U toj presudi Sud je osobito smatrao da oznaka zemljopisnog podrijetla registrirana na temelju Uredbe br. 510/2006 daje potrošačima jamstvo kvalitete proizvoda koji su njome obuhvaćeni.
- 81 S tim u vezi on je podsjetio da su oznake izvornosti obuhvaćene pravom industrijskog i trgovačkog vlasništva. Primjenjivo zakonodavstvo štiti nositelje tih oznaka od njihove zlouporabe od trećih osoba koje žele iskoristiti stečeni ugled tih oznaka. Njihov je cilj jamčiti da proizvod koji ih nosi potječe iz određenog zemljopisnog područja i ima određene posebne značajke. One mogu uživati velik ugled kod potrošača, a proizvođačima koji ispunjavaju uvjete za njihovu upotrebu biti ključno sredstvo za privlačenje kupaca. Ugled oznaka izvornosti ovisi o predodžbi koju o njima imaju potrošači. Sama ta predodžba u biti ovisi o posebnim značajkama i, konkretnije, o kvaliteti proizvoda. Na kvaliteti se, u konačnici, temelji ugled proizvoda. Usto, u predodžbi potrošača veza između ugleda proizvođača i kvalitete proizvodâ ovisi o njegovu uvjerenju da su proizvodi koji se prodaju s oznakom izvornosti autentični (presuda od 8. rujna 2009., Budějovický Budvar, C-478/07, EU:C:2009:521, t. 110. i navedena sudska praksa).
- 82 Iz toga proizlazi da je Uredba br. 1234/2007 instrument zajedničke poljoprivredne politike čiji je cilj u biti potrošačima jamčiti da poljoprivredni proizvodi koji nose registriranu oznaku zemljopisnog podrijetla na temelju te uredbe imaju određene posebne značajke zato što potječu iz određenog zemljopisnog područja i stoga jamče kvalitetu zbog svojeg zemljopisnog podrijetla kako bi poljoprivrednici koji su uložili mnogo truda u poboljšanje kvalitete ostvarili veće prihode i kako bi se treće osobe spriječilo da iskorištavaju ugled koji proizlazi iz kvalitete tih proizvoda (vidjeti analogijom presudu od 8. rujna 2009., Budějovický Budvar, C-478/07, EU:C:2009:521, t. 111.).
- 83 Međutim, ako bi države članice svojim proizvođačima mogle dopustiti da na njihovim državnim područjima upotrebljavaju navode ili simbole koji se na temelju Uredbe br. 1234/2007 upotrebljavaju samo za nazive registrirane na temelju te uredbe, oslanjajući se na nacionalno pravo koje bi se moglo temeljiti na manje strogim zahtjevima od onih koje navedena uredba određuje za predmetne proizvode, postojao bi rizik da ne bude osigurano navedeno jamstvo kvalitete, a ono je ključna funkcija prava dodijeljenih na temelju Uredbe br. 1234/2007. Dodijeliti takvu ovlast tim nacionalnim proizvođačima također bi predstavljalo rizik ugrožavanja ostvarenja slobodnog i nenarušenog tržišnog natjecanja na unutarnjem tržištu između proizvođača proizvoda koji nose te navode ili te simbole i

osobito bi moglo naštetiti pravima koja se trebaju pridržati proizvođačima koji su uložili mnogo truda u poboljšanje kvalitete kako bi mogli upotrebljavati registriranu oznaku zemljopisnog podrijetla na temelju te uredbe (vidjeti analogijom presudu od 8. rujna 2009., Budějovický Budvar, C-478/07, EU:C:2009:521, t. 112.).

- 84 Rizik ugrožavanja glavnog cilja Uredbe br. 1234/2007, koji se sastoji u jamstvu kvalitete predmetnih poljoprivrednih proizvoda, to je značajniji s obzirom na to da, za razliku od žigova, zakonodavac Unije do sada nije donio nijednu mjeru usklađivanja eventualnih nacionalnih sustava zaštite oznaka zemljopisnog podrijetla (vidjeti analogijom presudu od 8. rujna 2009., Budějovický Budvar, C-478/07, EU:C:2009:521, t. 113.).
- 85 Iz toga slijedi da valja utvrditi da su značajke sustava zaštite predviđenog Uredbom br. 1234/2007 analogne onima ustanovljenima Uredbom br. 510/2006 i da su izložene u točkama 115. i sljedećima presude od 8. rujna 2009., Budějovický Budvar (C-478/07, EU:C:2009:521).
- 86 Kao prvo, za razliku od drugih sustava zaštite industrijskog i trgovačkog vlasništva u pravu Unije, poput onih koji se odnose na žig Europske unije predviđenih Uredbom br. 207/2009 ili onih koji se odnose na biljne sorte predviđenih Uredbom br. 2100/94, postupak registracije oznaka izvornosti i oznaka zemljopisnog podrijetla na temelju Uredbe br. 1234/2007 temelji se na podjeli nadležnosti između predmetne države članice i Komisije, s obzirom na to da Komisija može donijeti odluku o registraciji naziva samo ako joj je predmetna država članica podnijela zahtjev u tu svrhu, a potonja ga može podnijeti samo ako je provjerila njegovu opravdanost (vidjeti analogijom presudu od 8. rujna 2009., Budějovický Budvar, C-478/07, EU:C:2009:521, t. 116.).
- 87 Stoga su nacionalni postupci registracije uključeni u postupak odlučivanja na razini Unije i njegov su ključan dio. Oni ne mogu postojati izvan Unijina sustava zaštite (vidjeti analogijom presudu od 8. rujna 2009., Budějovický Budvar, C-478/07, EU:C:2009:521, t. 117.).
- 88 Kad je riječ o postupku registracije, također je znakovito da članak 118.f stavak 7. Uredbe br. 1234/2007, koji je u biti istovjetan članku 38. stavku 7. Uredbe br. 479/2008, određuje da države članice mogu dodijeliti samo privremenu nacionalnu zaštitu nazivu do donošenja Komisijine odluke o prijavi za registraciju (vidjeti analogijom, kad je riječ o članku 5. stavku 6. Uredbe br. 510/2006, presudu od 8. rujna 2009., Budějovický Budvar, C-478/07, EU:C:2009:521, t. 118.).
- 89 Iz te odredbe proizlazi da u sustavu ustanovljenom Uredbom br. 1234/2007, ako su države članice nadležne za donošenje odluka, makar i privremenih, koje odstupaju od odredbi navedene uredbe, ta nadležnost proizlazi iz izričitih pravila (vidjeti analogijom, kad je riječ o članku 5. stavku 6. Uredbe br. 510/2006, presudu od 8. rujna 2009., Budějovický Budvar, C-478/07, EU:C:2009:521, t. 119.).
- 90 Usto, takva odredba ne bi imala koristan učinak ako bi države članice mogle očuvati svoje sustave zaštite oznaka izvornosti i oznaka zemljopisnog podrijetla u smislu uredbi br. 1234/2007 i 479/2008 i održati ih na snazi usporedno sa sustavom koji proizlazi iz tih uredbi (vidjeti analogijom presudu od 8. rujna 2009., Budějovický Budvar, C-478/07, EU:C:2009:521, t. 120.).
- 91 Kao drugo, iscrpnost sustava zaštite iz uredbi br. 1234/2007 i 479/2008 potvrđena je i prijelaznim odredbama za postojeće zemljopisne nazive, poput oznaka izvornosti „Porto” ili „Port” (vidjeti analogijom presudu od 8. rujna 2009., Budějovický Budvar, C-478/07, EU:C:2009:521, t. 121.).
- 92 Stoga članak 118.s Uredbe br. 1234/2007, koji je u biti istovjetan članku 51. Uredbe br. 479/2008, predviđa prijelazni sustav zaštite čiji je cilj zbog pravne sigurnosti zadržati zaštitu naziva vina koja je već predviđena prije 1. kolovoza 2009. u unutarnjem pravu. Kao što to proizlazi iz teksta članka 118.s stavka 1. Uredbe br. 1234/2007, taj prijelazni sustav zaštite ustrojen je na razini Unije na temelju

Uredbe br. 1493/1999 i automatski dodijeljen nazivima vina koji su već zaštićeni, među ostalim, na temelju potonje uredbe (vidjeti u tom smislu presudu od 13. veljače 2014., Mađarska/Komisija C-31/13 P, EU:C:2014:70, t. 58.).

- 93 Usto, članak 118.s stavak 4. Uredbe br. 1234/2007 određuje da do 31. prosinca 2014. Komisija može samoinicijativno poništiti tu automatsku zaštitu naziva vina ako ona ne ispunjavaju uvjete iz članka 118.b te uredbe.
- 94 Međutim, taj prijelazni sustav zaštite postojećih oznaka izvornosti i oznaka zemljopisnog podrijetla ne bi imao smisla kad sustav zaštite tih naziva predviđen Uredbom br. 1234/2007 ne bi bio iscrpan, što bi značilo da bi države članice u svakom slučaju zadržale ovlast njihova neograničenog održanja na snazi (vidjeti analogijom presudu od 8. rujna 2009., Budějovický Budvar, C-478/07, EU:C:2009:521, t. 128.).
- 95 K tome, iako je točno da je u uvodnoj izjavi 28. Uredbe br. 479/2008 navedeno da „radi očuvanja posebnih značajki vina s oznakom izvornosti ili oznakom zemljopisnog podrijetla državama članicama treba omogućiti da primjenjuju stroža pravila u tom smislu”, kao što je to također istaknuo nezavisni odvjetnik u točki 74. svojeg mišljenja, ostaje činjenica da se ta uvodna izjava odnosi samo na članak 28. te uredbe, naslovljen „Stroža pravila koja su odredile države članice”, koji se odnosi samo na enološke postupke.
- 96 Također Opći sud u točkama 38. i 41. pobijane presude pravilno je presudio da, kad je riječ o oznakama izvornosti „Porto” ili „Port”, zaštićenima na temelju Uredbe br. 1234/2007, ta uredba sadržava jedinstven i isključiv sustav zaštite na način da žalbeno vijeće nije trebalo primijeniti relevantna pravila portugalskog prava na temelju kojih su navedene oznake izvornosti upisane u bazu podataka E-Bacchus.
- 97 Stoga prvi protužalbeni razlog valja odbiti.

Jedini žalbeni razlog

- 98 U okviru svojeg jedinog žalbenog razloga, koji se temelji na povredi članka 53. stavka 1. točke (c) Uredbe br. 207/2009 u vezi s člankom 8. stavkom 4. i člankom 53. stavkom 2. točkom (d) te uredbe, EUIPO osporava točku 44. pobijane presude, u kojoj je Opći sud presudio kako slijedi:
- „Kada je riječ o navodnoj [iscrpnosti] zaštite koja se pruža na temelju članka 118.m stavaka 1. i 2. Uredbe br. [1234/2007], kako je priznaje žalbeno vijeće i na koju se poziva [EUIPO], potrebno je navesti da ni iz odredbi Uredbe br. [1234/2007], ni iz odredbi Uredbe br. 207/2009 ne proizlazi da zaštitu na temelju prve uredbe treba smatrati [iscrpnom] u smislu da je nije moguće dopuniti, izvan njezina vlastitog područja primjene, drugim sustavom zaštite. Upravo suprotno, iz nedvosmislenog teksta članka 53. stavka 1. točke (c) Uredbe br. 207/2009 u vezi s njezinim člankom 8. stavkom 4., kao i iz teksta članka 53. stavka 2. točke (d) te uredbe proizlazi da se razlozi za ništavost alternativno ili kumulativno mogu temeljiti na ranijim pravima ‚prema zakonodavstvu [Unije] ili prema nacionalnom zakonodavstvu koje uređuje njegovu zaštitu’. Iz toga slijedi da se zaštita koja se pruža oznakama izvornosti i oznakama zemljopisnog podrijetla (zaštićenima) na temelju Uredbe br. [1234/2007], pod uvjetom da predstavljaju ‚ranija prava’ u smislu prethodno navedenih odredbi Uredbe br. 207/2009, može dopuniti mjerodavnim nacionalnim pravom koje pruža dodatnu zaštitu.”
- 99 Iz odbijanja prvog protužalbenog razloga proizlazi da je Opći sud – a da pritom nije počinio pogrešku koja se tiče prava i oslanjajući se na tumačenje odredbi o sustavu zaštite iz Uredbe br. 510/2006 koje je pružio Sud u točki 107. i sljedećima presude od 8. rujna 2009., Budějovický Budvar (C-478/07, EU:C:2009:521) – u točkama 38. i 41. pobijane presude u biti presudio da je sustav zaštite oznaka izvornosti „Porto” ili „Port”, kako je predviđen u članku 118.m stavcima 1. i 2. Uredbe br. 1234/2007, jedinstven i iscrpan kad je riječ o oznakama izvornosti koje ulaze u područje primjene te uredbe.

- 100 Međutim, valja podsjetiti da je Sud u presudi od 8. rujna 2009., Budějovický Budvar (C-478/07, EU:C:2009:521) smatrao da sustav zaštite oznaka izvornosti predviđen Uredbom br. 510/2006 treba tumačiti na način da je istodobno jedinstven i iscrpan.
- 101 Zbog te iscrpnosti navedenog sustava zaštite Sud je smatrao da Uredbu br. 510/2006 treba također tumačiti na način da joj se protivi primjena sustava zaštite koji je predviđen ugovorima između dviju država članica, a kojima se nazivu što ga pravo jedne države članice priznaje kao oznaku izvornosti dodjeljuje zaštita u drugoj državi članici u kojoj se ta zaštita stvarno zahtijeva, iako za tu oznaku izvornosti nije podnesena prijava za registraciju na temelju navedene uredbe.
- 102 Uostalom, iz presude od 8. rujna 2009., Budějovický Budvar (C-478/07, EU:C:2009:521) ne proizlazi da se posljedica koju je tako utvrdio Sud kad je riječ o iscrpnosti sustava zaštite predviđenog Uredbom 510/2006 ne odnosi na slučaj u kojem predmetni sustav uređen nacionalnim pravom zaštićenoj oznaci zemljopisnog podrijetla ili zaštićenoj oznaci izvornosti dodjeljuje „dodatnu” zaštitu, odnosno pojačanu zaštitu ili zaštitu više razine od one koja proizlazi iz same te uredbe.
- 103 Zbog razloga izloženih u točkama 83. i 89. do 93. ove presude, sustav zaštite iz Uredbe br. 1234/2007 je iscrpan, tako da se toj uredbi protivi primjena nacionalnog sustava zaštite oznaka zemljopisnog podrijetla koje su zaštićene na temelju te uredbe.
- 104 Međutim, Opći sud je u točki 44. pobijane presude smatrao da zaštitu oznaka izvornosti i oznaka zemljopisnog podrijetla na temelju Uredbe br. 1234/2007 ne treba smatrati iscrpnom, odnosno kao da se ne može dopuniti drugim sustavom zaštite „izvan njezina vlastitog područja primjene”.
- 105 U predmetnom slučaju valja utvrditi da se spor odnosi na postupak za proglašavanje žiga ništavim koji je pokrenut protiv nositelja žiga PORT CHARLOTTE zbog toga što je on osobito povrijedio zaštitu koju portugalsko pravo dodjeljuje oznaci izvornosti „Porto” ili „Port”.
- 106 Međutim, ta oznaka izvornosti jasno ulazi u vlastito područje primjene Uredbe br. 1234/2007, s obzirom na to da je riječ o oznaci zemljopisnog podrijetla koju ima vrsta vina koja je registrirana i zaštićena na temelju te uredbe.
- 107 Iako se Uredbi br. 1234/2007 u načelu ne protivi nacionalnopravna zaštita „jednostavne oznake zemljopisnog podrijetla” – odnosno naziva koji nije izravno povezan, s jedne strane, s određenom kvalitetom, ugledom ili drugom značajkom proizvoda i, s druge strane, s njegovim posebnim zemljopisnim podrijetlom i koji stoga ne ulazi u područje primjene Uredbe br. 1234/2007 (vidjeti analogijom presudu od 8. rujna 2009., Budějovický Budvar, C-478/07, EU:C:2009:521, t. 73. i navedenu sudsku praksu) – to nije tako ako se, kao u predmetnom slučaju, spor odnosi na oznaku izvornosti dodijeljenu vinu, koja ulazi u područje primjene navedene uredbe.
- 108 Iz toga slijedi da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava time što je u točki 44. pobijane presude presudio da se zaštita dodijeljena oznakama izvornosti i oznakama zemljopisnog podrijetla koje su zaštićene na temelju Uredbe br. 1234/2007 – pod uvjetom da predstavljaju „ranija prava”, u smislu članka 53. stavka 1. točke (c) Uredbe br. 207/2009 u vezi s člankom 8. stavkom 4. i člankom 53. stavkom 2. točkom (d) navedene uredbe – „može dopuniti mjerodavnim nacionalnim pravom koje pruža dodatnu zaštitu”.
- 109 S obzirom na prethodno navedeno, jedini žalbeni razlog valja prihvatiti.

Drugi protužalbeni razlog

- 110 U okviru drugog protužalbenog razloga, koji se temelji na povredi članka 118.m stavka 2. točke (a) podtočke (ii.) Uredbe br. 1234/2007 – koji predviđa da su predmetne oznake izvornosti zaštićene od svake izravne i neizravne komercijalne uporabe, čak i za usporedive proizvode, ako se takvom uporabom iskorištava njihov ugled – IVDP prigovara Općem sudu da je u točki 72. pobijane presude smatrao da je žalbeno vijeće pravilno smatralo da osporavani žig, odnosno znak „PORT CHARLOTTE”, ne upotrebljava oznaku izvornosti „Porto” ili „Port” niti podsjeća na nju.
- 111 Taj razlog odnosi se na obrazloženje iz točaka 70. i 71. pobijane presude, koje glase kako slijedi:
- „70 U tom smislu, valja s jedne strane istaknuti da zaštićena oznaka izvornosti čiji je tužitelj nositelj i koja je uvrštena u bazu podataka E-Bacchus, podrazumijeva nazive ‚Oporto’, ‚Portvin’, ‚Portwein’, ‚Portwijn’, ‚Vin de porto’, ‚Port wine’, ‚Port’, ‚Vinho do porto’ i ‚Porto’. Riječ je stoga o nazivima koji se na različitim jezicima sastoje bilo od dva elementa, odnosno riječi ‚port’ ili ‚porto’ i ‚vin’, bilo od jednog elementa, odnosno riječi ‚oport’ ili ‚porto’. S druge strane, kao što to ističe [EUIPO], valja voditi računa o činjenici da je i osporavani žig izraz sastavljen od dva elementa, odnosno riječi ‚port’ i ‚charlotte’, koje – poput izraza ‚port wine’ – treba razumjeti na način da tvore logičku i konceptualnu cjelinu [...].
- 71 Međutim, za razliku od izraza zaštićene oznake izvornosti o kojoj je riječ, izraz koji se odnosi na osporavani žig ne odnosi se izričito na vino, nego na žensko ime Charlotte, koje je izravno povezano s elementom ‚port’, čije je primarno značenje u različitim europskim jezicima, uključujući i u engleskom i u portugalskom, luka, odnosno mjesto koje se nalazi na moru ili uz rijeku. Stoga, kao što je to žalbeno vijeće s pravom smatralo u točki 24. [sporne] odluke, relevantna će javnost znak PORT CHARLOTTE u svojoj cjelini kao logičku i konceptualnu cjelinu razumjeti na način da označava luku pod imenom osobe koja se zove Charlotte, pri čemu ga neće izravno povezivati s oznakom izvornosti ‚Porto’ ili ‚Port’ ili vinom iz Porta. Kao što to tvrdi [Bruichladdich], to je tim više točno zbog toga što izraz ‚charlotte’ predstavlja najvažniji i najrazlikovniji element osporavanog žiga koji neposredno privlači pažnju relevantne javnosti. Ona element ‚port’ neće pojmiti kao razlikovni ili odvojiv element od izraza ‚charlotte’, nego kao oznaku koja je izravno povezana s tim izrazom koji prenosi poruku da se osporavani žig odnosi na mjesto koje se nalazi na obali ili uz rijeku. Ta ocjena vrijedi za svakog prosječnog potrošača Unije koji poznaje barem osnove engleskog ili nekog romanskog jezika.”
- 112 Kao što to ističe IVDP, u portugalskom jeziku ne postoji izraz „port”. Usto, izraz koji se upotrebljava za označavanje luke, odnosno mjesto na obali mora ili rijeke, jest „porto”. Iz toga proizlazi da je Opći sud u odnosu na tu konkretnu točku počinio očitu pogrešku u ocjeni činjenica.
- 113 Ostaje činjenica da je, općenitije, ocjena Općeg suda u skladu s kojom će relevantna javnost, odnosno prosječan potrošač Unije koji poznaje barem osnove engleskog ili nekog romanskog jezika, razumjeti znak „PORT CHARLOTTE” kao da označava luku koja nosi naziv osobe koja se zove Charlotte, a neće ga izravno povezati s oznakom izvornosti „Porto” ili „Port” ili vinom iz Porta, činjenična i ne može kao takva i s obzirom na to da IVDP nije dokazao očito iskrivljavanje dokaza koje može na nju utjecati biti predmet nadzora u žalbenom postupku.
- 114 Ta ocjena ne proizlazi ni iz netočnog tumačenja izraza „svake izravne i neizravne komercijalne uporabe” iz članka 118.m stavka 2. točke (a) Uredbe br. 1234/2007.
- 115 Naime, ne može se smatrati da uključenje u žig naziva zaštićenog na temelju Uredbe br. 1234/2007, poput oznake izvornosti „port”, može iskorištavati njezin ugled, u smislu članka 118.m stavka 2. točke (a) podtočke (ii.) navedene uredbe, ako to uključenje ne navodi relevantnu javnost na to da taj žig ili proizvode za koje je registriran povežu s predmetnom oznakom izvornosti ili vinom za koje je zaštićen.

- 116 U predmetnom slučaju Opći sud je nakon neovisne ocjene činjenica u točkama 71. i 76. pobijane presude utvrdio da, s obzirom na to da se znak „PORT CHARLOTTE” sastoji od izraza „port” i imena Charlotte, relevantna javnost ga poima kao logičku i konceptualnu cjelinu koja upućuje na luku, odnosno mjesto na obali mora ili rijeke, kojem je pridruženo ime koje je najvažniji i najrazlikovniji element osporavanog žiga. Opći sud je smatrao da relevantna javnost u tom znaku neće primijetiti zemljopisno upućivanje na vino iz Porta koje nosi predmetnu oznaku izvornosti.
- 117 Opći sud je na temelju te činjenične ocjene mogao a da pritom ne počini pogrešku koja se tiče prava presuditi da je žalbeno vijeće pravilno zaključilo da se ne može smatrati da osporavani žig upotrebljava oznaku izvornosti „Porto” ili „Port”, u smislu članka 118.m stavka 2. točke (a) podtočke (ii.) Uredbe br. 1234/2007.
- 118 Iako je Opći sud u točki 72. pobijane presude pogrešno naveo da osporavani žig ne podsjeća na navedenu oznaku izvornosti, pri čemu je svoje rasuđivanje temeljio na članku 118.m stavku 2. točki (a) Uredbe br. 1234/2007, a to je podsjećanje obuhvaćeno točkom (b) te odredbe, ta pogreška ipak ne utječe na odluku Općeg suda o odbijanju prigovora koji se temelji na povredi članka 118.m stavka 2. točke (a) podtočke (ii.) navedene uredbe.
- 119 Slijedom toga, drugi protužalbeni razlog valja odbiti.

Treći protužalbeni razlog

- 120 U okviru trećeg protužalbenog razloga IVDP tvrdi da je Opći sud – time što je u točki 75. pobijane presude presudio da upotreba osporavanog žiga PORT CHARLOTTE, registriranog za viski, ne predstavlja „zlouporab[u], oponašanj[e] ili podsjećanj[e]” u smislu članka 118.m stavka 2. točke (b) Uredbe br. 1234/2007 zaštićene oznake izvornosti „Porto” ili „Port” – povrijedio tu odredbu.
- 121 Opći sud je u točki 76. pobijane presude najprije podsjetio na sudsku praksu Suda o pojmu „podsjećanje”, kako je sadržano u zakonodavstvu Unije o zaštiti oznaka izvornosti i oznaka zemljopisnog podrijetla.
- 122 U skladu s tom sudskom praksom, pojam „[podsjećanje]” podrazumijeva situaciju u kojoj pojam koji se koristi za označavanje proizvoda uključuje dio zaštićenog naziva, tako da se u mislima potrošača koji se susretnu s imenom proizvoda kao referentna slika pojavi proizvod s tim nazivom (vidjeti osobito kad je riječ o članku 16. točki (b) Uredbe (EZ) br. 110/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. siječnja 2008. o definiciji, opisivanju, prezentiranju, označavanju i zaštiti zemljopisnih oznaka jakih alkoholnih pića i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 1576/89 (SL 2008., L 39, str. 16.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 62., str. 171.), koji je u potpunosti istovjetan članku 118.m stavku 2. točki (b) Uredbe br. 1234/2007, presudu od 21. siječnja 2016., Viiniverla, C-75/15, EU:C:2016:35, t. 21. i navedenu sudsku praksu).
- 123 Usto, „[podsjećanje]” može postojati čak i ako ne postoji nikakva vjerojatnost dovođenja u zabludu glede proizvoda o kojima je riječ, što je posebice važno jer javnost nije stvorila asocijaciju u odnosu na podrijetlo proizvoda, a ni gospodarski subjekt ne iskorištava neopravdano ugled zaštićene zemljopisne oznake (vidjeti osobito presudu od 21. siječnja 2016., Viiniverla, C-75/15, EU:C:2016:35, t. 45.).
- 124 Opći sud je a da pritom nije počinio pogrešku koja se tiče prava primijenio ključan kriterij koji proizlazi iz te sudske prakse time što je u točki 76. pobijane presude presudio da, s obzirom na utvrđenja sadržana u točki 71. iste presude, iako je izraz „port” sastavni dio osporavanog žiga, čak i da je prosječan potrošač podrijetlom iz Portugala ili govori portugalski jezik, kada zamijeti viski koji nosi navedeni žig, neće ga povezati s vinom iz Porta koje nosi predmetnu oznaku izvornosti.

- 125 Opći sud je u toj točki 76. dodao da je ta ocjena potvrđena nezanemarivim razlikama između značajki vina iz Porta i viskija, osobito kad je riječ o sastojcima, sadržaju alkohola i okusu, koji su prosječnom potrošaču dobro poznati i na koje je žalbeno vijeće pravilno podsjetilo u točkama 20. i 34. sporne odluke.
- 126 Budući da su ocjene Općeg suda sadržane u navedenoj točki 76. činjenične i da IVDP nije dokazao nikakvo iskrivljenje dokaza Općeg suda, one se ne mogu pobijati u žalbenom postupku jer se temelje na pravilnom tumačenju pojma „podsjećanje”, u smislu članka 118.m stavka 2. točke (b) Uredbe br. 1234/2007.
- 127 Stoga protužalbu valja odbiti.
- 128 S obzirom na sva prethodna razmatranja, žalbu valja prihvatiti, a protužalbu odbiti. Slijedom toga, pobijanu odluku valja poništiti.

O tužbi pred Općim sudom

- 129 Iz članka 61. prvog stavka Statuta Suda Europske unije proizlazi da, ako je žalba osnovana, Sud može sam konačno odlučiti o sporu ako stanje postupka to dopušta.
- 130 Budući da stanje postupka to dopušta, Sud smatra da valja konačno odlučiti o tužbi podnesenoj Općem sudu.
- 131 Naime, Opći sud je pobijanom presudom odbio razloge istaknute u potporu tužbi koja mu je podnesena, osim trećeg tužbenog razloga, koji se temeljio na tome da je žalbeno vijeće pogrešno smatralo da je zaštita oznaka izvornosti za vina uređena isključivo Uredbom br. 1234/2007, a ne i usporedno nacionalnim pravom, i prvog dijela četvrtog tužbenog razloga, koji se temeljio na povredi članka 53. stavka 1. točke (c) Uredbe br. 207/2009 u vezi s člankom 8. stavkom 4. te uredbe jer žalbeno vijeće nije primijenilo relevantna pravila portugalskog prava.
- 132 Međutim, Sud je ovom presudom, s jedne strane, prihvatio žalbu podnesenu protiv pobijane presude jer je njome Opći sud prihvatio treći tužbeni razlog i prvi dio četvrtog tužbenog razloga i, s druge strane, odbio protužalbu podnesenu protiv odbijanja Općeg suda drugog dijela četvrtog tužbenog razloga koji se temeljio na povredi članka 118.m stavka 2. Uredbe br. 1234/2007 jer je žalbeno vijeće pogrešno smatralo da registracija ili uporaba osporavanog žiga nisu ni uporaba oznake izvornosti „Porto” ili „Port” ni podsjećanje na nju, tako da nije bilo potrebno provjeriti ugled te oznake izvornosti.
- 133 Iz toga slijedi da valja odbiti sve razloge istaknute u potporu tužbi protiv sporne odluke podnesene Općem sudu.
- 134 Stoga valja u cijelosti odbiti tužbu podnesenu Općem sudu, a pritom mu nije potrebno vratiti predmet na ponovno suđenje.

Troškovi

- 135 Na temelju članka 184. stavka 2. Poslovnika Suda, kad je žalba osnovana i Sud sâm konačno odluči u sporu, Sud odlučuje o troškovima.
- 136 U skladu s člankom 138. stavkom 1. istog Poslovnika, koji se na temelju njegova članka 184. stavka 1. primjenjuje na žalbeni postupak, stranka koja ne uspije u postupku dužna je, na zahtjev protivne stranke, snositi troškove.

- 137 U predmetnom slučaju, s obzirom na to da je Sud prihvatio EUIPO-ovu žalbu i odbio IVDP-ovu protužalbu, potonji nije uspio u svojem tužbenom zahtjevu pred Općim sudom.
- 138 Stoga, budući da su EUIPO i Bruichladdich zatražili da IVDP snosi troškove, treba mu naložiti snošenje EUIPO-ovih i Bruichladdichovih troškova u obama postupcima.
- 139 U skladu s člankom 140. stavkom 1. Poslovnika, koji se također primjenjuje na žalbeni postupak na temelju njegova članka 184. stavka 1., Portugalska Republika i Komisija, koje su intervenirale u postupak, snosit će vlastite troškove.

Slijedom navedenoga, Sud (drugo vijeće) proglašava i presuđuje:

- 1. Ukida se presuda Općeg suda Europske unije od 18. studenoga 2015., Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto/OHIM – Bruichladdich Distillery (PORT CHARLOTTE) (T-659/14, EU:T:2015:863).**
- 2. Odbija se tužba u predmetu T-659/14 koju je podnio Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto IP protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća Ureda za usklađivanje na unutarnjemu tržištu (žigovi i dizajni) od 8. srpnja 2014. (predmet R 946/2013-4).**
- 3. Institutu dos Vinhos do Douro e do Porto IP nalaže se snošenje troškova Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) i društva Bruichladdich Distillery Co. Ltd u obama postupcima.**
- 4. Portugalska Republika i Europska komisija snosit će vlastite troškove.**

Potpisi